

ระเบียบปฏิบัติการยื่นคำร้องและ

การพิจารณาออกใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณา

โดยใช้เครื่องขยายเสียง

นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ.2493 กำหนดระเบียบปฏิบัติในการยื่นคำร้องและการพิจารณาออกใบอนุญาตให้ทำการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงดังต่อไปนี้

การยื่นคำร้องขอทำการโฆษณา

ข้อ 1. ผู้มีใบอนุญาตให้มีเพื่อใช้เครื่องขยายเสียงและไมโครโฟน ประสงค์จะใช้เครื่องนั้นทำการโฆษณาให้ยื่นคำร้องตามแบบ ขมย.1 ต่อเจ้าพนักงานตำรวจเจ้าของท้องที่ ซึ่งผู้ยื่นคำร้องนั้นมีภูมิตำเนาอยู่หรือสถานที่โฆษณานั้นอยู่ในเขตอำนาจ

การยื่นคำร้องโดยสภาพซึ่งได้รับมอบฉันทะโดยถูกต้องจากผู้มีใบอนุญาต คงพิจารณาให้ทำได้

ข้อ 2. เป็นหน้าที่ของตำรวจท้องที่ที่ได้รับคำร้องนั้น พิจารณาคำร้องขอโดยคำนึงถึงสถานที่ เวลา และเครื่องอุปกรณ์ที่จะทำการโฆษณา แล้วแสดงความคิดเห็นไว้ในคำร้องนั้นเพื่อผู้ร้องขอจะได้นำไปแสดงต่อผู้ออกใบอนุญาต

การออกใบอนุญาตให้ทำการโฆษณา

ข้อ 3. พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประกาศแต่งตั้งเป็นพนักงานออกใบอนุญาต

เมื่อพนักงานผู้ออกใบอนุญาตได้รับคำร้องตามข้อ 2. แล้วให้รีบพิจารณาตั้งโดยให้นำความคิดเห็นของตำรวจท้องที่มาเป็นหลัก
ฐานประกอบการพิจารณาในการออกใบอนุญาตด้วย

ข้อกำหนดและประเภทใบอนุญาต

ข้อ 4. ใบอนุญาตให้ทำการโฆษณาในให้ออกตามแบบ ชมย.2 และให้มีกำหนดอายุตามที่เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตจะได้ออกไว้
ในใบอนุญาตเป็นประเภท ๆ ดังนี้

ประเภท 1 การโฆษณาในกิจการที่ไม่เป็นไปในทำนองการค้าคราวละไม่เกิน 15 วัน

ประเภท 2 การโฆษณาที่เป็นไปในทำนองการค้า

(ก) โฆษณาเคลื่อนที่คราวละไม่เกิน 5 วัน

(ข) โฆษณาประจำที่คราวละไม่เกิน 5 วัน

สถานที่ห้ามอนุญาตและห้ามใช้เสียงโฆษณา

ข้อ 5. ห้ามอนุญาตและห้ามใช้เสียงโฆษณาในระยะใกล้กว่า 100 เมตร จากบริเวณสถานที่ใดสถานที่หนึ่งดังต่อไปนี้

(ก) โรงพยาบาล

(ข) วัดหรือสถานที่บำเพ็ญศาสนกิจและ

(ค) ทางแยกที่มีการสัญจรไปมาคับคั่งอยู่เป็นประจำ

ข้อ 6 ห้ามใช้เสียงโฆษณาในระยะใกล้กว่า 100 เมตร จากบริเวณสถานที่ใดสถานที่หนึ่ง ดังต่อไปนี้

(ก) โรงเรียนระหว่างทำการสอน

(ข) ศาลสถิตยุติธรรมในระหว่างเวลาพิจารณา

การปฏิบัติภายหลังที่ได้รับอนุญาต

ข้อ 7 เมื่อได้รับอนุญาตให้ทำการโฆษณาแล้ว ให้ผู้ได้รับอนุญาตนำไปแสดงต่อนายตำรวจชั้นสัญญาบัตร ดังต่อไปนี้

(ก) โฆษณาประจำที่ ให้แสดงต่อสถานีตำรวจเจ้าของท้องที่นั้น

(ข) กรณีโฆษณาเคลื่อนที่ จังหวัดพระนคร ธนบุรี ให้แสดงต่อกองตำรวจจราจร

(ค) กรณีโฆษณาเคลื่อนที่ข้ามเขต ไปถึงเขตควบคุมการโฆษณาท้องที่ใด ให้แสดงต่อสถานีตำรวจท้องที่นั้น เมื่อนายตำรวจซึ่งเป็นหัวหน้าในสถานีตำรวจนั้น หรือผู้รักษาการแทน ได้ลงนามรับทราบในใบอนุญาตนั้นแล้วจึงทำการโฆษณาได้

ข้อ 8 อำนาจสั่งให้หยุดการโฆษณาตามความในมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณา โดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. 2493 นั้น ให้พนักงานผู้ออกใบอนุญาตหรือพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา สั่งให้หยุดได้ไม่เกิน 15 วัน

การดำเนินคดีและเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ 9 ให้พนักงานสอบสวนเป็นผู้ดำเนินคดีแก่ผู้กระทำผิด ต่อบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. 2493

ให้พนักงานผู้ออกใบอนุญาตใช้ดุลยพินิจสั่งในการเพิกถอนใบอนุญาต ตามที่เห็นสมควรหากมีความคิดเห็นของตำรวจท้องที่ ก็ให้นำความคิดเห็นนั้นมาเป็นหลักประกอบการพิจารณาด้วย

อัตราค่าธรรมเนียม

ข้อ 10 ก. โฆษณากิจการที่ไม่เป็นไปในทำนองการค้า ๑๒๖๖ บาท

ข. โฆษณาที่เป็นไปในทำนองการค้า

โฆษณาเคลื่อนที่ ๑๒๖๖ บาท

โฆษณาประจำที่ ๑๒๖๖ บาท

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สำนักนายกรัฐมนตรี
สั่ง ณ วันที่ 29 สิงหาคม 2495
(ลงนาม)จอมพล ป. พิบูลสงคราม
นายกรัฐมนตรี

(ลงนาม) บ. เทพหัสดิน ณ อยุธยา
รัฐมนตรีช่วยว่าการ รักษาราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย